

KOSTECZKA (9) *sb f*

-st- (8), -szt- (1).

Wszystkie samogłoski jasne.

sg *N* kosteczka (5). \diamond *A* kosteczkę (1). \diamond *I* kosteczką (2). \diamond *pl* *A* kosteczki (1).

Sł stp brak, Cn s.v. kostka, Linde XVII w.

Dem, od „kostka”:

1. *Od znac.* ‘jedna z części szkieletu ludzi i zwierząt’; *oscillum* *Mącz*; *ossiculum, osculum* *Cn* (6) : *Oscillum, Koſteczká/ Chreſteczká. Mącz* 270d; ábowiem naimnieiſzy członek iego [człowieka] naicieńſza żyłká/ nailiſzſza koſteczká ietu mu potrzebna. *GórnDworz* L16; *KochPs* 203.

W porównaniu (1): *pfi* ięzyk ma na wierzchu liſcia ſwego nieiakie żyłki iakoby koſteczki [ziobrká *SienHerb* 31b] *FalZioł* I 25b.

Przen: Płytki z kości (2) : *Lecz y laſká głogowa gdy iey przychędoży/ Nadobnie oſtrugawſzy koſteczką [!] obłóży/ Ochotnie z nią ſtáruſzek podryguiąc chodzi/ [...] Tákteć páná młodego gdy go przychędoży/ Nadobnie przyſkrobawſzy koſteczką obłóży/ A żełaſkiem ná końcu nadobnie zákuie/ Wnet y ná gołoledzi potym náſz hárcuie. RejZwierc* 28v.

2. *Od znac.* ‘peſtka’ *tu w funkcji hipokor.* (1) : niewádzi brzofkwiniowá/ morellowá/ márunkowá koſteczkę wádzić/ álbo teź włoſki orzeſzek/ bo to wſzytko prętko vroſcie *RejZwierc* 107v.

3. *Od znac.* ‘szeſcianek do gry’ (2) : *Taxillus, Koſteczká. Mącz* 439a; *Tesella, Koſteczká/ háſło/ ceſzká/ znaczek/ vpomineczek. Mącz* 452a.